

[Strøm.]

den Værdi, det har haft for de unge at være i Beskæftigelse og have Undervisning frem for at have været henvist til Lediggang.

Ja, jeg kunde i og for sig have Lyst til at gøre mange flere Bemærkninger. Jeg skal afstaa derfra, men i hvert Fald vil jeg gerne bede om, at man ikke bedømmer det Arbejde, der udføres paa disse Omraader, ud fra de onde Besættelsesaar, vi var inde i. Det er klart, at vi vel paa Lejrene har haft et større Mandskab — Forstandere, Lærere og Arbejdsledere — i Besættelsestiden, end det strengt taget var nødvendigt. Ingen af os, der havde med denne Administration at gøre, følte, at vi i denne Tid vilde være medvirkende til at afskedige nogen. Jeg tror ikke, at et eneste af Rigsdagens Medlemmer vilde være med til det, men det er klart, at med Fremtiden for Øje maa det Apparat, der her er Tale om, staa i Forhold til den Opgave, der skal løses. Det bliver det kommende Ungdomsudvalgs Opgave at indstille til Arbejds- og Socialministeren, at det bliver saadan, og det vil jeg gerne ønske dette Udvalg Held til.

Karlsson: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører (Strøm), at selv om Lovforslaget vedtages mod vore Stemmer, agter vi naturligvis ikke at lægge Hænderne i Skødet, men vil selvfølgelig arbejde for stadige Forbedringer for den ufaglærte Ungdom, altsaa ogsaa i det Ungdomsudvalg, som skal nedsættes efter Loven. Paa den anden Side gør det det jo ikke bedre, at den ærede Ordfører stadig gentager de Forbedringer, som Lovforslaget giver. Det ændrer intet i, at Tvangshenvisning stadig opretholdes, og vi kan intet ændre og vil intet ændre i vor Stilling med Hensyn til den tvungne Henvisning.

Jeg vil sige til de ærede Medlemmer Hr. Poul Sørensen og Hr. Carsten Raft, at vi, som jeg ogsaa sagde første Gang, jeg var paa Talerstolen, ikke paa noget Tidspunkt er gaaet ind for Lejrene i Principet, men vi kan gaa med til dem som en midlertidig Foranstaltning, naar de unge kun kommer i Lejrene ad Frivillighedens Vej.

Saa vil jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at det maaske er godt, naar man tænker paa Ungdommen, at man ikke vil ride sin gamle Kæphest ind i sin gamle Boldgade.

Med Hensyn til Aanden i Lejrene vil jeg sige, at Kaserne- og Lejraanden er vi

imod, men paa den anden Side fortjener de Funktionærer, der er i Lejrene — de fleste af dem i alt Fald —, Ros for den Andel, de har i, at det stadig har været muligt at skabe en bedre Aand i Lejrene.

Der er ikke gjort nogen Bemærkninger til eller Indvendinger mod vor Stilling til Spørgsmaalet om Genhenvvisning af de unge til Lejrene, og jeg maa fastslaa, at mit Parti her er alene om at tale Ungdommens Interesser, Soldaterungdommens og den ufaglærte Ungdoms Interesser, som kan genhenvises til Lejrene.

Saa vil jeg til Slut gøre opmærksom paa mine Bemærkninger i Ungdomskommissionens Betænkning, hvori jeg bl. a. siger — med den højtærede Formands Tilladelse —:

„Mindretallet“ — altsaa det kommunistiske Mindretal — „vil støtte Bestræbelserne for Uddannelse for unge ufaglærte Arbejdere gennem Opskoling og vil derfor i denne Forbindelse anbefale saadanne Foranstaltninger, som kan tilføre Industrien Specialarbejdere, hvilket under de raadende Beskæftigelsesforhold kan have nok saa stor Betydning som Opskoling af unge Arbejdere, Jordarbejdere o. lign.“

Jeg er i Dag endnu mere overbevist om, at det er den rigtige Indstilling at indtage, at vi maa skaffe Industrien Specialarbejdere, men at vi derudover i det hele taget maa forsøge at give den ufaglærte Ungdom en Uddannelse, og det skal ikke være en Uddannelse i Lejre eller under lignende Former.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Strøm): Der er ingen af os, der mener, at arbejdstekniske Ungdomsskoler er det eneste rigtige; enhver af os, der arbejder med dette Spørgsmaal, er fuldt ud indstillet paa, at de unge skal have Arbejde i det normale Erhvervsliv. Men det, der er Tale om, er i en Arbejdsløshedsperiode at give dem noget, der har større Værdi end Lediggang. Det ærede Medlem indrømmer i Ungdomskommissionen, at det jo i hvert Fald er en Fordel, at de har det Arbejde, der udføres derude; det eneste, det ærede Medlem ikke vil være med til, er altsaa Tvangshenvisning. Jeg har dertil sagt, at nu er Loven indrettet saadan, at ogsaa det ærede Medlem, eller hvem der eventuelt vil komme i Udvalget, kan komme med Indstilling til den højtærede Arbejds- og Socialminister, hvis man finder, dette ikke